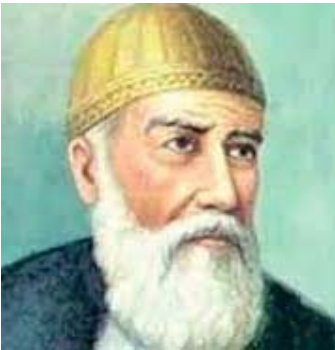

BAYAT

№ 48 (908)

Aqşın Yenisey

Sənə məktub yazıram

Sənə məktub yazıram
Yazıram ki,
bağışla...
Burda hava pis keçir
Ara vermir yağışlar

Tək yatıb tək durmaqdan
Bezdirmişəm otağı
Bilirsən...
pinti olur
Yalqızların yatağı

Yalqızlar az yuyunur
Gəlir yalqızlardan iy
Çayları soyuq olur
Yeməkləri alaçıy

Çirkli ayaqqabılar...
Dibi yanımış qazança...
Bir qırıq da ümid var
...qayıdacaq haçansa...

Yalqız sabaha baxmır
Arzulayıb keçmiş
Çox miskin mənzərədir
Ev yığışdıran kişi

Hələ bunun gecələr
içib ağlamağı var,
saçın daramamağı
saqqal saxlamağı var

Üstəgəl pəncərədən
Gözünü yola dikmək
Gəlməyini gözləmək
Qadın həsrəti çəkmək

Dərd ağır, hava da pis
Ara vermir yağışlar
Sənə məktub yazıram
Yazıram ki,
Bağışla...

Gedək, içək

Bu sevgim də daşa dəydi
Bəxtəvər daşın başına.

Qarımış göy üzün kimi
Asta-asta qar yağır
sağ əlim qışın başına.

Daha dostlar da qocalıb
Mənim Parisim dağılıb
Bütün səfillər yığılıb
Yenə Qavroşun başına.

Bəs o kimdi göydən baxdı
Baxdı...baxdı... yoxa çıxdı.
Bir şimşək də güllə çaxdı
Yağan yağışın başına.

Bir qırıq da ümid var ...qayıdacaq haçansa...

Bu sevgim də daşa dəydi
Daş düşsün daşın başına!

Üzün tanınmaz halı

Yenə səhər
Yenə həmin gün şüası
Evdəki tozu göstərir.
Yenə axşam
Qaranlıq boş çarpayını
Saat doqquzu göstərir.

Nə mənası,
Ölmüşəmmi, qalmışammi?
Heç yadına düşürəmmi?
Kimə lazım,
Təkəmmi, qocalmışammi?
içib miskinləşirəmmi?

Aman-güman
Məndə cəmi bir şəklin var
Baxıram əynin köhnəlib.
Həyatdı da
Ömür var, şəkilmən keçir,
İnsan var, şəkildə ölür.

Yenə şəhər
Yenə həmin insan seli
Kölgələr əyilir camda.
Bəlkə də, biz
Ayrı-ayrı evdən çıxıb
Yan-yana itkin düşürük,
Hər gün eyni izdihamda.

Bakıda son səhər

Pəncərədən baxanda
bir televizor kimi açılır səhər.
Səhnəyə birinci aparıcılar çıxır;
Göyərçinlər və süpürgəçilər.
Göyərçinlər zövqlə yeriyir boş səkidə
yerimək uca bilənlərin xoşbəxtliyidi!
Süpürgəçilər həmişəki kimi acıqlı:
- hanı bəs, axı süpürgələr də uca bilirdi?..

Nəsiminin vəsiyyəti

Can məhkum evidir, cəza ver, təki,
Günahı savabdan məhrum etmə!
Min dəfə soruşum, bircə yol hay ver,
Sualı cavabdan məhrum etmə!

Əzabdan həzz almaq nə sirdir eşqdə?!
Min yara bəslərəm, hər biri eşqdən!
Asini, aşıqı, kafiri eşqdən
Mömini kitabdan məhrum etmə!

Qulun küfründə də gizli iman var!
Necə ki, ilanın zəhrində can var.
Nə qədər məkan var və laməkan var,
Sufini şərabdan məhrum etmə!

Boş səhrada qapı döyən hürufi
Yeri öpən, göyü söyən hürufi
Üzündə tanrı var deyən hürufi,
Gəlsə görər un satanda ac məni

Nəfsi zətin iradəsin qul eylər
Eşq - dağları aşığına yol eylər

Dərviş dərdin suya deyib gül eylər
Küfr içində tək qoyar Həllac məni.

Elə ölər, ölüm bulmaz asini
Öz içində kimsə bilməz asini
Nə gözlərsən gedərgəlməz asini?
Bizdənsənsə bat günaha, quc məni!

Kənd

çaylar axar ağacların içindən, içindən,
quruyarlar budaqlar öz ucundan, ucundan,
quşlar qorxar buludların köçündən, köçündən,
şimşək çaxar göydən qaçar yağışlar, yağışlar.

doluşar ot tayasına sərcələr, sərcələr,
sərcələr ot tayasında gecələr, gecələr,
yorğun sürü axşam kəndə gec gələr, gec gələr,
gün batınca kəndə enər yoxuşlar, yoxuşlar.

gövsəyərək köks ötürər inəklər, inəklər.
boyu gəlin yuyub sərər köynəklər, köynəklər,
süfrə üstə pıçılcaşar bəbəklər, bəbəklər.
sükut çökr, fikrə gedər baxışlar, baxışlar.

səhər günəş qonşu kənddən uclar, uclar,
oyanmamış hələ həyət bacalar, bacalar,
sübhədən qalxıb namaz qılar qocalar, qocalar,
diz çökrələr, allah bizi bağışla, bağışla.

Yollar ölümə aparır
Ya gec, ya tez, yolum, yeri
O ağac bizim ağacdı
Otum yeri, kolum yeri.

O dağda bir çən görünür
Çəndə bir itən görünür
Qarşıda vətən görünür
Dizim yeri, qolum yeri.

Bu o kənddir, bu o koma
Bir əl yox gözümü yuma
Çatdır məni son arzuma
Qəlbim, qurban olum, yeri.

Unudulmuş edam

Ölüm hökmü oxuyublar, amma öldürməyiblər
Kimsə umrunda deyil, varlığını, yoxluğun.
Hətta günahkar kimi də daha gərək deyilsən
Heç səni də düşündürmür.
İndi burda kimdən ötrü, nədən ötrü olduğun.
Sözlər yaddan çıxmamaq, unudulmamaq üçün
Susub özün öldürür, fikir olmaq istəyir.
Təbiət ruhdan düşür şəhər axşamçaığında.
Göylər eybəcərleşib kifir olmaq istəyir.
Tarix heykəle dönür, daşın boyun ucaldır
Tamah gizlənmək üçün girir qızıl küpünə,
Mənsə köhnə sobanın dibində, soyuq evdə
Sitayış eləyirəm, sönməməsindən ötrü
son bir kibrit çöpünə.

Evdə təkəm

Evdə təkəm,
şəkilinə baxıram
Zəng eləyir arvadımın xalası
Yağış yağır çəkdiydiyin şəkildə
Bir it də var,
arsız həyət tulası

Yağış yağır çəkdiydiyin şəkildə
Hətta bir az külək əsir, sazaqlı
Sol yanında hüznü bir uzaq var
Şəkillərdə yaxşı düşür uzaqlıq
Bir kişi də keçir arxa tərəfdən
Heç baxmırsan,
gözün elə məndədir
Həyata bax, necə gözəl yalandı
Gecə keçir,
ömür qalır,
gün gedir
O kişidən mənim gözüm su içmir
O kişini tanımırıq sən, ya mən.
O kişini evdən qova bilmirəm
Necə ildir, bizdə qalır şəkilmən
Gecə hərdən hürür həyət tulası
- Ay it! Ay it!
Çıxmırıram şəkile
Bu şəkildə özündən də gözəlsən
Necə edim bu şəkile çəkilmə?
Bir uşaq da bərk-bərk tutub əlindən
Sağın uşaq,
sol tərəfin uzaqlıq
Mən bilirəm,
şəkillərə çəkilib
Qocalıqdan daldalanır uşaq
Bilirəm ki, yorulmusan şəkildə
Necə alım əlindəki səbəti
Necə öpüm yanındakı uşağı
Necə qovum
o kişini, o iti
Necə qovum,
kişi bəlkə ərindir
Uşaq sizin,
it də evin tulası
Evdə təkəm,
şəkilinə baxıram
Zəng eləyir arvadımın xalası.

Sevgi ən axırda ölür

Yəqin sən də gedəcəksən
Hamının getdiyi yerə.
Mən öz yerimə sadıqəm,
Necə ki, sadıq olurlar,
Ağaclar bitdiyi yerə.

uzun ömür, can sağlığı.
Bağışla bu uşaqlığı.
Ayrılmaqçün gəl görüşə
Sevginin itdiyi yerə.

Koram, gözüm əllərimdi
ümidlərdən tuta-tuta,
Arxanca gəlib çıxmışam
Məni tərək etdiyin yerə -
Hamının getdiyi yerə.

Demə, insan görkəmində,
Özümüzə qorxuymuşuq.
Biz ən böyük qorxumuzun
Adını Allah qoymuşuq.

Birimizin ömrü gödək,
Birimizin bəxti qırıq.
Biz Allahdan qorxa-qorxa,
Qorxumuza sığınırıq.

Elə ki tək qalır insan,
Ömür, gün dünyə düşür.
Hamı Allahın altında,
Allahın üstünə düşür.

ƏDALƏT •

1 avqust 2025-ci il